

Nr 451

Av herr **Hansson** i Önnarp, om ersättning enligt epizootilagen för hundar med bruks- och avelsvärde.

(Lika lydande med motion nr 372 i Första kammaren)

Jämlikt 1 § 1—2 mom. och 5 § epizootilagen kan i vissa fall förordnas om avlivande av bl. a. hundar.

Ersättning av allmänna medel för kostnad eller förlust, som föranletts av stadgande i epizootilagen eller med stöd av denna meddelade bestämmelser, utgår enligt 8 § nämnda lag jämlikt föreskrifter som Konungen utfärdar. Genom kungörelse den 25 januari 1946 (nr 23) har Kungl. Maj:t utfärdat föreskrifter till vägledning för värdering av klövbärande »djur och fjäderfä» enligt epizootilagen. I kungörelsen förutsattes ersättning utgå endast för nötkreatur, svin, får, getter eller fjäderfä.

Gällande författning torde ha tillkommit under en tid, då hundar i större utsträckning än nu var av ekonomiskt värdelösa blandraser. Sedan dess har tillkommit ett betydande antal hundar med bruks- och avelsvärde ofta representerande flera hundra kronor per djur. Mot denna bakgrund förefaller det föga rättvist att inte ersättning kan utgå för hund i ovan berörda sammanhang.

I anledning av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla, att vid den översyn av epizootilagens värderingsregler, som verkställs av veterinärstyrelsen i samråd med lantbruksstyrelsen, även må prövas frågan om ersättning i förekommande fall för hundar med bruks- och avelsvärde.

Stockholm den 26 januari 1962

Stig F. Hansson

i Önnarp